

คำชี้แจง

เครื่องมือวัดและประเมินความสามารถและทักษะ
ตามจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน
“ทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ตามช่วงวัย”

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

คำชี้แจง

๑. เครื่องมือฉบับนี้มีจุดประสงค์เพื่อ
- ๑) ประเมินการฟัง ดู พูด อ่าน เขียนอย่างมีมารยาท
 - ๒) ประเมินการพูด เขียน โนมน์นำว เชิญชวน และแสดงความคิดเห็นใหม่จากเรื่องที่ฟัง ดู และอ่าน ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

๒. เครื่องมือวัดและประเมินผลฉบับนี้แบ่งเป็น ๒ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ การฟัง ดู พูด อ่าน เขียนอย่างมีมารยาท

ตอนที่ ๒ การพูด เขียน โนมน์นำว เชิญชวน และแสดงความคิดเห็นใหม่จากเรื่องที่ฟัง ดู และอ่าน ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

๓. วิธีการประเมินและการแปลผล

ตอนที่ ๑ การฟัง ดู พูด อ่าน เขียนอย่างมีมารยาท

วิธีการประเมิน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนขณะฟัง ดู พูด อ่าน เขียนในชั้นเรียนหรือสถานที่อื่นๆ ตามรายการประเมิน แล้วเทียบกับเกณฑ์เป็นระดับคะแนน ดังนี้

ระดับคะแนน ๔ หมายถึง แสดงพฤติกรรม/ปฏิบัติเป็นประจำ

ระดับคะแนน ๓ หมายถึง แสดงพฤติกรรม/ปฏิบัติเป็นบางครั้ง

ระดับคะแนน ๒ หมายถึง แสดงพฤติกรรม/ปฏิบัติน้อย

ระดับคะแนน ๑ หมายถึง แสดงพฤติกรรม/ปฏิบัติน้อยมาก/ไม่เคย

รายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	๔	๓	๒	๑
การฟัง				
๑. ตั้งใจฟัง ตามองผู้พูด				
๒. ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง				
๓. ไม่แสดงกิริยาอาการที่ไม่สุภาพ ไม่เหมาะสม เช่น โห่ ฮา กระซิบกระซาบ หยอกล้อกับเพื่อน				
๔. ปรบมือเพื่อแสดงความพอใจหรือให้เกียรติผู้พูด				
๕. ไม่พูดสอดแทรกขณะที่ฟัง				
๖. ใช้มือปิดปากเวลาหัวเราะไม่ส่งเสียงดัง				
๗. ยกมือก่อนซักถามเมื่อมีข้อสงสัย				

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	๔	๓	๒	๑
การดู				
๑. ตั้งใจดูอย่างมีสมาธิ				
๒. จดบันทึกเรื่องที่ดู				
๓. ไม่ส่งเสียงดังขณะที่ดู				
๔. ไม่แสดงกิริยาอาการให้ผู้อื่นรำคาญ				
๕. กล่าวคำขอโทษเมื่อต้องเดินผ่านผู้อื่นที่กำลังดูอยู่				
การพูด				
๑. ใช้ถ้อยคำและกิริยาที่สุภาพเหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล				
๒. พูดด้วยน้ำเสียงนุ่มนวล น่าฟัง				
๓. ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูด				
๔. ไม่พูดล้อเลียนให้ผู้อื่นได้รับความอับอายหรือเสียหาย				
การอ่าน				
๑. ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น				
๒. ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน				
๓. ไม่ฉีก พับ หรือขีดเขียนเล่นในหนังสือ				
๔. ไม่แย่งอ่านหรือชะงักหน้าไปอ่านขณะที่ผู้อื่นกำลังอ่านอยู่				
๕. ไม่ทิ้งหนังสือไว้เกะกะ ต้องเก็บเข้าที่ให้เรียบร้อย				
๖. ไม่แย่งหนังสือขณะที่เพื่อนกำลังอ่าน				
๗. จับหนังสือถูกต้องขณะที่อ่าน				
การเขียน				
๑. เขียนหนังสือด้วยลายมืออ่านง่าย				
๒. เมื่อเขียนผิดลบจนสะอาดแล้วจึงเขียนใหม่				
๓. ไม่ขีดเขียนเล่นตามโต๊ะ เก้าอี้ ฝาผนัง หรือที่สาธารณะ				
๔. ใช้ภาษาเขียนอย่างเหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล				
๕. ไม่เขียนล้อเลียนผู้อื่น หรือทำให้ผู้อื่นเสียหาย				
๖. อ้างอิงแหล่งที่มาเมื่อคัดลอกงานเขียนของผู้อื่น				

การแปลผล นำคะแนนรวมทุกรายการประเมินของนักเรียนรายบุคคลหารด้วยจำนวนรายการประเมินแล้วเทียบกับเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

คะแนน ๓.๕๑ - ๔.๐๐	หมายถึง	ดีเยี่ยม
คะแนน ๒.๕๑ - ๓.๕๐	หมายถึง	ดี
คะแนน ๑.๕๑ - ๒.๕๐	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๑.๐๐ - ๑.๕๐	หมายถึง	ควรปรับปรุง

ตัวอย่างการคิดคะแนน

ที่	ชื่อ - สกุล นักเรียน	รายการประเมิน																								
		การฟัง									การดู						การพูด									
		รายการที่ ๑	รายการที่ ๒	รายการที่ ๓	รายการที่ ๔	รายการที่ ๕	รายการที่ ๖	รายการที่ ๗	รวมคะแนนที่ได้	คะแนนรวมหารด้วยรายการประเมิน	สรุปผลการประเมิน	รายการที่ ๑	รายการที่ ๒	รายการที่ ๓	รายการที่ ๔	รายการที่ ๕	รวมคะแนนที่ได้	คะแนนรวมหารด้วยรายการประเมิน	สรุปผลการประเมิน	รายการที่ ๑	รายการที่ ๒	รายการที่ ๓	รายการที่ ๔	รวมคะแนนที่ได้	คะแนนรวมหารด้วยรายการประเมิน	สรุปผลการประเมิน
๑	เด็กหญิงมารยาท เรียบร้อย	๔	๔	๔	๔	๔	๔	๔	๒๘	๔.๐๐	ดีเยี่ยม	๓	๔	๔	๔	๔	๑๙	๓.๘๐	ดีเยี่ยม	๓	๔	๔	๔	๑๕	๓.๗๕	ดีเยี่ยม
๒	เด็กชายลักษณะ ดีจริง	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๒๑	๓.๐๐	ดี	๓	๓	๓	๓	๓	๑๕	๓.๐๐	ดี	๓	๓	๓	๓	๑๒	๓.๐๐	ดี	
๓	เด็กชายสุภาพ สื่อสาร	๒	๒	๓	๓	๓	๒	๑๗	๒.๔๓	พอใช้	๒	๒	๓	๓	๒	๑๒	๒.๕๐	พอใช้	๒	๒	๓	๓	๑๐	๒.๕๐	พอใช้	
๔	เด็กหญิงไพเราะ ใจงาม	๑	๑	๑	๒	๒	๒	๑๑	๑.๕๗	ควรปรับปรุง	๑	๑	๑	๒	๒	๗	๑.๔๗	ควรปรับปรุง	๑	๑	๑	๒	๕	๑.๒๕	ควรปรับปรุง	

ตัวอย่างการคิดคะแนน

ที่	ชื่อ - สกุล นักเรียน	รายการประเมิน																		
		การอ่าน									การเขียน									
		รายการที่ ๑	รายการที่ ๒	รายการที่ ๓	รายการที่ ๔	รายการที่ ๕	รายการที่ ๖	รายการที่ ๗	รวมคะแนนที่ได้	คะแนนรวมหารด้วยรายการประเมิน	สรุปผลการประเมิน	รายการที่ ๑	รายการที่ ๒	รายการที่ ๓	รายการที่ ๔	รายการที่ ๕	รายการที่ ๖	รวมคะแนนที่ได้	คะแนนรวมหารด้วยรายการประเมิน	สรุปผลการประเมิน
๑	เด็กหญิงมารยาท เรียบร้อย	๔	๔	๔	๔	๔	๔	๔	๒๘	๔.๐๐	ดีเยี่ยม	๓	๔	๔	๔	๔	๓	๒๒	๓.๖๗	ดีเยี่ยม
๒	เด็กชายลักษณะ ดีจริง	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๒๑	๓.๐๐	ดี	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๑๘	๓.๐๐	ดี
๓	เด็กชายสุภาพ สื่อสาร	๒	๒	๓	๓	๓	๒	๒	๑๗	๒.๔๓	พอใช้	๒	๒	๓	๓	๒	๒	๑๔	๒.๓๓	พอใช้
๔	เด็กหญิงไพเราะ ใจงาม	๑	๑	๑	๒	๒	๒	๒	๑๑	๑.๕๗	ควรปรับปรุง	๑	๑	๑	๒	๒	๒	๙	๑.๕๐	ควรปรับปรุง

ตอนที่ ๒ การพูด เขียน โน้มน้าว เชิญชวน และแสดงความคิดเห็นใหม่จากเรื่องที่ฟัง ดู และอ่าน ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

วิธีการประเมิน ให้คะแนนนักเรียนตามรายการประเมิน โดยเทียบกับเกณฑ์เป็นระดับคะแนน ดังนี้

ระดับคะแนน	๔	หมายถึง	ดีเยี่ยม
ระดับคะแนน	๓	หมายถึง	ดี
ระดับคะแนน	๒	หมายถึง	พอใช้
ระดับคะแนน	๑	หมายถึง	ควรปรับปรุง

รายการประเมิน

๑. การเขียนโน้มน้าว เชิญชวน และแสดงความคิดเห็นใหม่จากเรื่องที่ฟัง ดู และอ่านให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	๔	๓	๒	๑
๑. เนื้อหา	เขียนโน้มน้าว เชิญชวน ตรงตามแนวคิดของเรื่อง ที่กำหนดได้อ่าง น่าเชื่อถือ มีข้อมูล สนับสนุนหลากหลาย และแสดงความคิดเห็นใหม่ ให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ที่เป็นประโยชน์ต่อ ส่วนรวม	เขียนโน้มน้าว เชิญชวน ตรงตามแนวคิดของเรื่อง ที่กำหนดได้อ่าง น่าเชื่อถือ มีข้อมูล สนับสนุนและแสดง ความคิดเห็นใหม่ ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่เป็น ประโยชน์ต่อส่วนรวม	เขียนโน้มน้าว เชิญชวน ตรงตามแนวคิดของเรื่อง ที่กำหนดได้อ่าง น่าเชื่อถือ มีข้อมูล สนับสนุนเล็กน้อย และแสดงความคิดเห็นใหม่ ให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ที่เป็นประโยชน์ต่อ ส่วนรวมได้บ้าง	เขียนโน้มน้าว เชิญชวน ไม่ตรงตามแนวคิด ของเรื่อง หรือไม่น่าเชื่อถือ
๒. การใช้ภาษา	ใช้คำถูกต้อง เหมาะสมกับบริบท และสละสลวย	ใช้คำถูกต้อง เหมาะสมกับบริบท	ใช้คำไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม กับบริบท ๑-๓ คำ	ใช้คำไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม กับบริบท ๔ คำ ขึ้นไป
๓. การเขียนสะกดคำ	เขียนสะกดคำถูกต้อง ทุกคำ	เขียนสะกดคำผิด ๑-๒ คำ	เขียนสะกดคำผิด ๓-๔ คำ	เขียนสะกดคำผิด ๕ คำ ขึ้นไป
๔. ความสะอาด เรียบร้อย	เขียนอ่านง่าย สะอาด ไม่มีรอยชูดลบขีดฆ่า	เขียนอ่านง่าย สะอาด แต่มีรอยชูดลบขีดฆ่า ๑-๒ แห่ง	เขียนอ่านง่าย สะอาด แต่มีรอยชูดลบขีดฆ่า ๓-๔ แห่ง	เขียนอ่านยาก ไม่สะอาด หรือมี รอยชูดลบขีดฆ่า ๕ แห่ง ขึ้นไป

* ในที่นี้ให้น้ำหนักคะแนนแต่ละรายการประเมินมีค่าเท่ากับ ๑

การแปลผล นำคะแนนรวมทุกรายการประเมินของนักเรียนรายบุคคลหารด้วยจำนวนรายการประเมิน แล้วเทียบกับเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

คะแนน ๓.๕๑ - ๔.๐๐	หมายถึง	ดีเยี่ยม
คะแนน ๒.๕๑ - ๓.๕๐	หมายถึง	ดี
คะแนน ๑.๕๑ - ๒.๕๐	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๑.๐๐ - ๑.๕๐	หมายถึง	ควรปรับปรุง

ตัวอย่างการคิดคะแนน

ที่	ชื่อ - สกุล นักเรียน	รายการประเมิน				รวมคะแนนที่ได้	คะแนนรวมหารด้วยรายการประเมิน	สรุปผลการประเมิน
		รายการที่ ๑	รายการที่ ๒	รายการที่ ๓	รายการที่ ๔			
		๔	๔	๔	๔	๑๖	๔.๐๐	
๑	เด็กหญิงมารยาท เรียบร้อย	๓	๔	๔	๔	๑๕	๓.๗๕	ดีเยี่ยม
๒	เด็กชายลักษณะ ดีจริง	๓	๓	๓	๓	๑๒	๓.๐๐	ดี
๓	เด็กชายสุภาพ สื่อสาร	๒	๒	๓	๓	๑๐	๒.๕๐	พอใช้
๔	เด็กหญิงไพเราะ ใจงาม	๑	๑	๑	๒	๕	๑.๒๕	ควรปรับปรุง

๒. การพูดโน้มน้าว เชิญชวน และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟัง ดู และอ่านให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	๔	๓	๒	๑
๑. เนื้อหา	พูดโน้มน้าว เชิญชวน ตรงตามแนวคิดของเรื่อง ที่กำหนดได้อย่าง น่าเชื่อถือ มีข้อมูล สนับสนุนหลากหลาย และแสดงความคิดเห็น ให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ที่เป็นประโยชน์ต่อ ส่วนรวม	พูดโน้มน้าว เชิญชวน ตรงตามแนวคิดของเรื่อง ที่กำหนดได้อย่าง น่าเชื่อถือ มีข้อมูล สนับสนุน และแสดง ความคิดเห็น ให้เกิด การเปลี่ยนแปลงที่เป็น ประโยชน์ต่อส่วนรวม	พูดโน้มน้าว เชิญชวน ตรงตามแนวคิดของเรื่อง ที่กำหนดได้อย่าง น่าเชื่อถือ มีข้อมูล สนับสนุนเล็กน้อย และแสดงความคิดเห็น ให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ที่เป็นประโยชน์ต่อ ส่วนรวมได้บ้าง	พูดโน้มน้าว เชิญชวน ไม่ตรงตามแนวคิด เรื่องหรือไม่น่าเชื่อถือ
๒. การออกเสียง	ออกเสียงถูกต้อง ตามอักขรวิธีทุกคำ	ออกเสียงไม่ถูกต้อง ตามอักขรวิธี ๑-๒ คำ	ออกเสียงไม่ถูกต้อง ตามอักขรวิธี ๓-๔ คำ	ออกเสียงไม่ถูกต้อง ตามอักขรวิธี ๕ คำ ขึ้นไป
๓. ความมั่นใจ	พูดคล่องแคล่วมั่นใจ ไม่ผิดพลาด สบสายตา ผู้ฟังตลอดเวลา	พูดคล่องแคล่วมั่นใจ เล็กน้อย สบสายตาผู้ฟัง ตลอดเวลา	พูดอย่างไม่มั่นใจ ผิดพลาดเล็กน้อย สบสายตาผู้ฟังบ้าง	พูดอย่างไม่มั่นใจ ผิดพลาดค่อนข้างมาก ไม่สบสายตาผู้ฟัง

* ในที่นี้ให้นำน้ำหนักคะแนนแต่ละรายการประเมินมีค่าเท่ากับ ๑

การแปลผล นำคะแนนรวมทุกรายการประเมินของนักเรียนรายบุคคลหารด้วยจำนวนรายการประเมิน แล้วเทียบกับเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

คะแนน ๓.๕๑ - ๔.๐๐	หมายถึง	ดีเยี่ยม
คะแนน ๒.๕๑ - ๓.๕๐	หมายถึง	ดี
คะแนน ๑.๕๑ - ๒.๕๐	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๑.๐๐ - ๑.๕๐	หมายถึง	ควรปรับปรุง

ตัวอย่างการคิดคะแนน

ที่	ชื่อ - สกุล นักเรียน	รายการประเมิน			รวมคะแนน ที่ได้	คะแนนรวม หารด้วย จำนวนข้อ	สรุปผล การประเมิน
		รายการ ที่ ๑	รายการ ที่ ๒	รายการ ที่ ๓			
		๔	๔	๔			
๑	เด็กหญิงมารยาท เรียบร้อย	๓	๔	๔	๑๑	๓.๖๗	ดีเยี่ยม
๒	เด็กชายลักษณะ ดิจริง	๓	๔	๓	๑๐	๓.๓๓	ดี
๓	เด็กชายสุภาพ สื่อสาร	๒	๒	๓	๗	๒.๓๓	พอใช้
๔	เด็กหญิงไพเราะ ใจงาม	๒	๑	๑	๓	๑.๓๓	ควรปรับปรุง

สรุปผลการประเมินความสามารถและทักษะตามจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

ด้านทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ตามช่วงวัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

นักเรียนต้องได้ผลการประเมินในระดับพอใช้ขึ้นไปทุกตอน คือ

ตอนที่ ๑ การฟัง ดู พูด อ่าน เขียนอย่างมีมารยาท

ตอนที่ ๒ การพูด เขียน โน้มน้าว เชิญชวน และแสดงความคิดเห็นใหม่จากเรื่องที่ฟัง ดู และอ่าน
ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

ที่	ชื่อ - สกุล นักเรียน	ผลการประเมิน		สรุป
		ตอนที่ ๑	ตอนที่ ๒	
๑	เด็กหญิงมารยาท เรียบร้อย	ดี	ดีเยี่ยม	ผ่าน
๒	เด็กชายลักษณะ ดิจริง	ดี	ดี	ผ่าน
๓	เด็กชายสุภาพ สื่อสาร	พอใช้	ดี	ผ่าน
๔	เด็กหญิงไพเราะ ใจงาม	พอใช้	ควรปรับปรุง	ไม่ผ่าน
๕	เด็กชายเทิดศักดิ์ รักชาติ	ดี	ควรปรับปรุง	ไม่ผ่าน

ตัวอย่าง การนำผลการประเมินเข้าระบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลสถานศึกษา

- จำนวนนักเรียนทั้งหมดในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ใส่ในช่องเป้าหมาย เท่ากับ ๕ คน
- จำนวนนักเรียนที่ผ่านการประเมิน สรุปใส่ในช่องผลงานที่ได้เท่ากับ ๓ คน

เครื่องมือวัดและประเมินผล

ความสามารถและทักษะตามจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน
“ทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ตามช่วงวัย”

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

ความสามารถและทักษะตามจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน
: ด้านทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ตามช่วงวัย

ตอนที่ ๑

คำชี้แจง สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนขณะที่ฟัง ดู พูด อ่าน เขียนในชั้นเรียน หรือสถานที่อื่นๆ แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ในระดับคะแนนที่ตรงกับพฤติกรรม/การปฏิบัติของนักเรียนตามความเป็นจริง

ระดับคะแนน	๔	หมายถึง	แสดงพฤติกรรม/ปฏิบัติเป็นประจำ
	๓	หมายถึง	แสดงพฤติกรรม/ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
	๒	หมายถึง	แสดงพฤติกรรม/ปฏิบัติน้อย
	๑	หมายถึง	แสดงพฤติกรรม/ปฏิบัติน้อยมาก/ไม่เคย

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	๔	๓	๒	๑
การฟัง				
๑. ตั้งใจฟัง ตามองผู้พูด				
๒. ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง				
๓. ไม่แสดงกิริยาอาการที่ไม่สุภาพ ไม่เหมาะสม เช่น โห่ ฮา กระชิบกระซาบ หยอกล้อกับเพื่อน				
๔. พรบมือเพื่อแสดงความพอใจหรือให้เกียรติผู้พูด				
๕. ไม่พูดสอดแทรกขณะที่ฟัง				
๖. ใช้มือปิดปากเวลาหาวโดยไม่ส่งเสียงดัง				
๗. ยกมือก่อนซักถามเมื่อมีข้อสงสัย				
รวมคะแนน				
การดู				
๑. ตั้งใจดูอย่างมีสมาธิ				
๒. จดบันทึกเรื่องที่ดู				
๓. ไม่ส่งเสียงดังขณะที่ดู				
๔. ไม่แสดงกิริยาอาการให้ผู้อื่นรำคาญ				
๕. กล่าวคำขอโทษเมื่อต้องเดินผ่านผู้อื่นที่กำลังดูอยู่				
รวมคะแนน				

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	๔	๓	๒	๑
การพูด				
๑. ใช้ถ้อยคำและกิริยาที่สุภาพเหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล				
๒. พูดด้วยน้ำเสียงนุ่มนวล น่าฟัง				
๓. ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูด				
๔. ไม่พูดล้อเลียนให้ผู้อื่นได้รับความอับอายหรือเสียหาย				
รวมคะแนน				
การอ่าน				
๑. ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น				
๒. ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน				
๓. ไม่ฉีก พับ หรือ ซีดเขียนเล่นในหนังสือ				
๔. ไม่แย่งอ่านหรือชะงักหน้าไปอ่านขณะที่ผู้อื่นกำลังอ่านอยู่				
๕. ไม่ทิ้งหนังสือไว้เกะกะ ต้องเก็บเข้าที่ให้เรียบร้อย				
๖. ไม่แย่งหนังสือขณะที่เพื่อนกำลังอ่าน				
๗. จับหนังสือถูกต้องขณะที่อ่าน				
รวมคะแนน				
การเขียน				
๑. เขียนหนังสือด้วยลายมืออ่านง่าย				
๒. เมื่อเขียนผิดพลาดจนสะอาดแล้วจึงเขียนใหม่				
๓. ไม่ขีดเขียนเล่นตามโต๊ะ เก้าอี้ ฝาผนัง หรือที่สาธารณะ				
๔. ใช้ภาษาเขียนอย่างเหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล				
๕. ไม่เขียนล้อเลียนผู้อื่น หรือทำให้ผู้อื่นเสียหาย				
๖. อ้างอิงแหล่งที่มาเมื่อคัดลอกงานเขียนของผู้อื่น				
รวมคะแนน				

ความสามารถและทักษะตามจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน
: ด้านทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ตามช่วงวัย

ตอนที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่องที่กำหนดให้ โดยใช้เวลา ๑๕ นาที แล้วทำกิจกรรมดังต่อไปนี้

๑. เขียนโน้มน้าว เชิญชวนให้เพื่อนๆ ในชั้นเรียนเชื่อว่า “ดอกไม้สีขาวจะสามารถเติบโตบนความแห้งแล้งได้อย่างงดงาม” ด้วยความคิดใหม่ ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม โดยใช้เวลาในการเขียน ๒๐ นาที

๒. พูดโน้มน้าว เชิญชวนให้เพื่อนๆ ในชั้นเรียนเชื่อว่า “ดอกไม้สีขาวจะสามารถเติบโตบนความแห้งแล้งได้อย่างงดงาม” ด้วยความคิดใหม่ ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม โดยใช้เวลาในการพูด ๑๐ นาที

บทความเพื่อชีวิต ชีวิตต้องสู้ ๆ ๆ ๆ

หลวง ฌ ไซโด

เป็นเรื่องที่งดงามได้อย่างไม่น่าเชื่อ
เมื่อต้นไม้ต้นเล็กๆ ผลิดอกสีขาวแยมบานอยู่บนลานหิน
ในความอ่อนหวานแต่ดูเจียมตัวนั้น
พร้อมที่จะอวดดอกชูช่อดงามแปลกตา
ทั้งที่ต้นไม้ทุกต้นน่าจะงามได้ก็เพียงบนลานดินที่ชุ่มชื้นเท่านั้น
แล้วจะมาเติบโตบนลานหินได้อย่างไร

ถ้าเรามองดีๆ แล้ว ในลานหินที่มีก้อนหินเรียงรายกันอยู่นั้น
จะมีชอกเล็กๆ ตามรอยต่อชอกหิน
ที่มีดินชั้นอยู่เล็กน้อย มองเห็นเป็นเส้นบางๆ
แต่บางครั้ง . . . ก็มากพอสำหรับการเจริญเติบโตของต้นไม้เล็กๆ บางต้น
ที่ไม่ต้องการพื้นที่มากมาย
แต่ขอเพียงมีที่ได้เสียดยอดและผลิดอกออกใบก็พอแล้ว

ชีวิตของเราก็เป็นเช่นนั้น
หลายครั้งที่เราจะทำอะไรบางอย่าง
ในขณะที่เราไม่มีความสมบูรณ์พร้อม เท่าคนอื่น
จะหยิบจับอะไรก็ไม่มีความพร้อม
จะหันหาอะไรก็มีแต่ความขาดแคลน
ทำงานแต่ละงานเหมือนมีอุปสรรคมากมาย
จนทำให้ท้อถอย และหมดกำลังใจ
รู้สึกเหมือนตัวเองไม่มีเวที ไม่มีโอกาส

บทความเพื่อชีวิต ชีวิตต้องสู้ ๆ ๆ ๆ (ต่อ)

จนดูเหมือนว่าปัญหาและอุปสรรคคาโถมเข้ามาพร้อมๆ กัน
แล้วเราจะอยู่ได้ไหม จะอยู่ได้อย่างไรในที่อย่างนั้น
หากที่ตรงนั้น เป็นอย่างนั้นจริงๆ เราจะยอมอยู่ตรงนั้นจริงๆ หรือ
ที่ๆ เหมือนมีก้อนหินกดทับไว้ตลอดเวลา
คงไม่มีแม้แต่ที่ให้หายใจ
ทุกๆ วันคงทำได้เพียงแค่นั่งมองให้ความฝันของตัวเอง
ค่อยๆ แตกดับลงไปเรื่อยๆ
พร้อมกับกำลังใจที่ค่อยๆ เหือดหายไปจากชีวิต

มีเวลาไหม ลองคิดดูให้ละเอียดอีกครั้ง
ถามตัวเองอีกครั้งว่าจะอะไรที่ทำให้เราอึดอัด
อะไรที่ทำให้เราเหมือนถูกกดทับตลอดเวลา จนทำอะไรไม่ได้
เพราะว่าเราต้องการพื้นที่กว้าง เพื่อเติบโตใช้ใหม่
เราต้องการความสมบูรณ์พร้อม อย่างเดียวใช้หรือเปล่า
เราไม่ได้คิดเลยใช้ใหม่ว่า . . . ไม่มีใครที่เกิดมาด้วยความสมบูรณ์พร้อม
หรือว่าเพราะความคิดแค่นั้น . . . ที่ทำให้เราเติบโตไม่ได้
กลายมาเป็นข้ออ้างว่า . . . ทำอะไรไม่ได้

ลองมองดูสิ่งรอบตัวในแง่มุมอื่นดูบ้าง
มองชีวิตในแง่ของการเติบโตตามธรรมชาติ
ธรรมชาติที่เริ่มต้นจากสิ่งเล็กน้อย ไปสู่ความเติบโตใหญ่
เริ่มต้นจากความไม่มี ไปสู่สิ่งที่มี
เริ่มจากงานที่เล็ก ไปสู่งานที่ยิ่งใหญ่
และ ... ต้นไม้มากมายหลายต้น ... ที่เริ่มหยัดยืนให้ได้ในที่เล็กๆ
เพื่อวันหนึ่งจะขยายกิ่งก้านออกไป
ละเอียดลออกับการใช้ชีวิตอีกสักนิด
สิ่งที่เราคิดว่าไม่ได้ก็อาจจะได้
สิ่งที่เราไม่คิดว่ามีอาจจะยังมีอยู่
เราอาจจะเห็นชอกหินเล็กๆ ที่พอให้เราไถลพ่นขึ้นมาได้
ที่ตรงนั้นมีอยู่จริง

บทความเพื่อชีวิต ชีวิตต้องสู้ ๆ ๆ ๆ (ต่อ)

แม้ว่าก้อนหินจะเรียงตัวกันจนดูเหมือนทับกันอยู่
ขอเพียงเรารู้วิธีการขยับหินบางก้อนให้มันเคลื่อนไหวไปมาสักนิด
ให้ก้อนหินเปลี่ยนรูป เปลี่ยนทิศทางการวางอยู่
เราอาจจะเห็นช่องว่างช่องเล็กๆ ที่กำลังรอคอยเรา
ให้เราค่อยๆ เบียดออกมาจนถึงรอยต่อของก้อนหิน ที่มีเส้นดินรอยเล็กๆ
แต่สามารถทำให้ต้นกล้าเสียดยอดขึ้นมารับแสงตะวันได้
รอยต่อของความขาดแคลนที่มีอยู่ อาจจะเป็นเรี่ยวแรงพลังที่ยิ่งใหญ่
ให้เรามีกำลังต่อสู้กับอุปสรรคได้เช่นกัน

ต้นไม้ที่ถูกกดทับไว้ใต้ก้อนหิน
ยังพยายามสู้สุดทน จนเบียดขึ้นมาชูช่อได้
ชีวิตแค่มีอุปสรรคบ้างนิดเดียว
ไม่ได้ถูกกดทับด้วยปัญหามากมายขนาดนั้น
ทำไมจะข้ามผ่านอุปสรรคนั้นไม่ได้

ต้นไม้ . . . ไม่อาจเติบโตได้ใต้ก้อนหิน
ดอกไม้จะสวยงามได้ ต้องหาพื้นที่ในการผลิดอกให้ได้
คนจะยิ่งใหญ่ต้องเติบโตได้ . . . ด้วยการเอาชนะอุปสรรคที่ยิ่งใหญ่ได้

